

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după înviere, a sfântului apostol Toma

În ziua întâi a săptămânii cea de după învierea Mea intru cuvânt în cartea Mea cea de azi și spun poporului cuvântului Meu așa cum am spus ucenicilor Mei în ziua aceasta acum două mii de ani: Pace vouă! O, pace vouă, ca să puteți îndura toate câte pe neștire, pe neașteptate apasă peste pacea coborârii Mele cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp! Amin. Eu, Domnul Cel înviat, am grijă de pacea voastră, că mult Îmi trebuie ea pentru venirea Mea cea de azi, pentru putere în voi ca să dați voi putere poporului Meu cel binecuvântat, celor care și-au înțeles venitul și statul lor și lucrarea cuvântului Meu și buna lor credință și credincioșie pentru Mine și pentru voi, copiii străjeri din partea Mea în calea cuvântului Meu, și apoi peste poporul Meu cel binecredincios!

O, pace vouă, celor ce sunteți poporul Meu cel de la izvor! Izvorul Meu de cuvânt udă din cer împrejurimile Mele cu voi aici, lângă izvor, și apoi el curge din loc în loc în taberele unde am încă popor credincios și împlinitor vieții de nou Ierusalim pe pământ, și apoi el curge în marea cea mare, în lume, fiilor, că am încă în lume mulți care-și țin genunchii aplecați, cu trupul, cu duhul și cu sufletul lor înaintea cuvântului Meu, prin care Eu, Domnul, vin și împlinesc nașterea din nou a lumii, a facerii cea de la Mine, și care tresare toată la glasul cuvântului Meu cel de azi și se lasă spre înnoire, și apoi se descoperă ea în slava tainei cerului cel nou și a pământului cel nou și a Ierusalimului cel nou, așa precum scrie în Scripturi, taină nepricepută de cei învățați de pe pământ, și care se uită nedumeriți la voi și grăiesc nesocotit, iar Eu nu aștept de la ei înțelepciune pentru tainele Mele cu ei, căci ei sunt străini de ele și nu li se descoperă lor, de vreme ce ei își fac și își tot fac împărăție a lor pe pământ, uitând ei, săracii, că scrie în Scripturi despre cer nou și pământ nou, la care ei se uită ca la un mult, mult îndepărtat tărâm, care ar fi să fie. Eu însă trec cu veacul cel nou pe lângă veacul omului și tainic rostesc cuvânt și tainic înnoiesc facerea toată, iar când ea se va vedea așa cum scrie de ea în Scripturi, mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula și vor primi această moștenire, precum este scris, și vor mărturisi spre adevărarea Scripturilor cele despre facerea din nou a lumii, lucrarea care nu se suie la mintea omului trecător și care tot în chip trecător își risipește viața, că mare minune este să stea omul în Dumnezeu și nu pe pământ în vremea vieții lui cea fără de căpătâi pentru ea oricât s-ar căzni el să-și facă ceva ca să aibă, căci nimeni nu poate să-și facă și să aibă ceva pe pământ, decât pe Dumnezeu, Care rămâne în veac, numai că omul le vede doar pe cele ce trec .

Nu vrea omul să fie purtător de Dumnezeu. Au voit aceasta prorocii Mei, sfinții Mei, aleșii Mei, născuți pentru aceasta prin orânduiala Mea cea tănuită în vecii. A voit aceasta mânzul asinei și a fost el purtător de Dumnezeu și M-a purtat ca să intru în Ierusalim cu biruință, și apoi ca un Biruitor să curăț de deșertăciune casa de rugăciune a poporului Israel, căci el făcuse din ea pentru el peșteră de tâlhari. Ar fi să fie omul purtător de Dumnezeu asinul cu două picioare, dar nu vrea omul să fie măgăruș ca să ducă sarcinile Stăpânului său Dumnezeu sau să-L poarte pe Stăpânul său pe spatele său așa cum mânzul cel mic M-a purtat pe Mine și a împlinit el această Scriptură despre Mine și despre el, rostită în vremea prorocilor cei mari ai vestirii lui Mesia, Fiul Domnului. O, omul mai degrabă îl face asin purtător de sarcinile lui pe Domnul, și dă din picioare înaintea celui ce nu ar da să-l poarte. Iată, mai înțelept pentru supunere este animalul, mai iubit se face un asin care duce sarcinile stăpânului său și care nu-l părăsește pe stăpânul său, care-l mai pune și la jug, și sub greu, și așa își dovedește el credincioșia și nu-și deschide gura ca să-și înjosească stăpânul, ci îl ascultă, iar când stăpânul îi cere chiar și sub bici mai mult decât dă el slujire, el se opintește atunci și se jertfește și mai mult, și nici așa nu-și părăsește stăpânul și

nu-l ceartă și nu se supără pe el, ci îl ascultă și stă în slujirea lui cu credincioșie, căci semeția este departe de el și de firea lui cea supusă pentru stăpânul său.

Sunt vorbe mari cele ce Eu grăiesc, și le grăiesc pentru cei nărăvași în mijlocul poporului Meu cel de sub sarcina Mea, căci sunt și din cei ce dau din picioare și fac și mai anevoioasă povara Mea, dusă cu cei ce Mi-o poartă ca să-Mi îngrijesc un popor. O, ce rău îți va părea ție, celui nerăbdător, celui necuviincios, ce rău îți va părea în ziua slavei, în ziua bucuriei și a durerii! Acum dai din picioare și din mâini și dai să jubilezi pentru voia ta și nu a Mea, căci altfel ți-ar sări mințile pentru ce Mi-ai făcut, dar atunci vei vedea, și te va durea adânc. Acum te hrănești cu necredința ta, cu care dai în Mine și în tine, după ce atâta vreme M-ai mărturisit, măcar prin statul tău în staulele Mele, dar atunci nu va mai fi necredință, și veți sta unul față cu altul voi, cei ce ați zdruncinat prin neascultare și prin răutate bărcuța salvării, lovind în crucea biruinței Mele, după ce diavolul v-a tras din bărcuța Mea. O, așa se bucurau și cei ce M-au răstignit, dar vai, câtă durere a venit apoi peste ei, peste conștiința lor cea grea! O, Eu știu de ce bucurie a ta grăiesc când spun așa, căci tu faci bucurie celor necredincioși, care nu se îndură pentru numele Meu să se apropie de slava Mea și să scape de slava lor, care ca pleava va fi luată de vânt curând, curând, și iată, așa Mă vând bucuriei celor necredincioși fiii cei răzvrățiți, care n-au învățat de ajuns de bine statul lor cu Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor binecredincioși și răbdători pentru Mine și pentru iertarea păcatelor voastre cele de odinioară! Să nu ne scuturăm de vină, fiilor, căci dacă vom face așa, vom lăsa vina pe frații noștri pentru vina din noi, ci să purtăm cu pocăință vina, spre ispășirea ei, căci neînțelepciunea cea pentru aceasta îi prinde sub ea pe cei nemulțumiți pe calea Mea cu voi, cale cu cruce, fiilor. O, cât de slăvit am grăit Eu mereu în mijlocul poporului Meu, dar cel ce nu a dat să se lepede de sine s-a voit mare, și numai cei ce se vor mai mari decât ceilalți, numai aceia pleacă dacă ei nu-și capătă întâietate între frați și peste frați, și acesta este duhul cel rău al îngâmării, duhul părerii de sine, care ca o seceră ascuțită taie mersul celor neînțelepți pentru statul lor cu Dumnezeu, căci omului îngâmfat nu-i place să fie măgăruș de sarcină, ci îi place altfel.

I-am spus lui Toma, ucenicul Meu cel înțelept, cel mult lucrător pentru mărturisirea Mea: *«Adu mâna ta și o pune în palmele Mele înțepate de cuie și adu degetul tău și îl pune în coasta Mea rănită de suliță și nu fi necredincios, ci credincios»*, și apoi am spus: *«Fericit ești tu că ai văzut și ai crezut, dar mult preafericți vor fi cei ce vor crede până să vadă pe cele crezute de ei!»*.

Am stat cu cei purtători de Dumnezeu înaintea poporului Meu, și mulți din cei ce au fost cu această lucrare a Mea de cuvânt s-au lepădat de Mine și nu au crezut în Mine prin lucrarea purtătorilor Mei, pusă de Mine în ei pentru poporul Meu în toată vremea Mea cea de azi, cincizeci de ani și mai bine a cuvântului Meu cel de azi peste pământ. O, fericiți sunt cei ce văd în purtătorii Mei pe Dumnezeu venit pe pământ și îi primesc pe ei din partea Mea când Eu stau cu ei înaintea poporului Meu și a neamurilor de pe pământ, care aud glasul Meu cel de azi, dar mai fericiți sunt cei ce nu văd locul coborârii Mele și pe purtătorii Mei și cred ei în Scriptura care se împlinește acum pe pământ pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl la om cuvânt ca să-i dau omului Evanghelia cea veșnică, prin care Eu îl învăț pe om veșnicia lui, răscumpărarea lui din păcat și împărăția Mea cu el pe pământ! Amin.

— *O, Domnul meu și Dumnezeul meu, dacă eu Ți-am fost ucenic iubitor și mult apropiat al tainelor Tale, adânci de tot pentru mintea omului obișnuit, dacă eu am fost cel ce nu numai că am văzut în mâinile și în coasta Ta ranele, ci le-am și atins, dacă atâta părtășie mi-ai dat cu Tine după ce ai înviat, eu mărturisesc azi ranele și inimioarele rupte de durere ale purtătorilor Tăi cei de azi și le văd și le ating și le mângâi durerea și o mărturisesc că ea este mare, dar durerea are putere în ei pentru răbdarea cea mare. O, greu mai e de ei, Mântuitorule rănit! Sunt supuși încercărilor fel de fel, atacurilor toate câte vin de la cei slabi și iubitori de sine și ispitori și nemulțumiți și slabi cu statura, căci omul nu știe să iubească din cer, și dă să iubească din*

el, și mari sunt ranele lor și rupte sunt inimioarele lor, căci zice Pavel apostolul: «Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se smintește, și eu să nu ard?». O, dă-le lor, Doamne înviat, răbdarea sfinților Tăi și toată vindecarea și dă-le paza de toată primejdia rea, care bate spre sufletele, spre duhurile și spre trupurile lor. Păzește-i pe ei de ispite, ține-i de mânuță, scutură-le hăinuța împroșcată, căci toată necuviincioșia celor răzvrățiți și slabi cu credința și cu iubirea ei o poartă pe fețele lor, iar acum ei se căiesc pentru toți și pentru toate câte vin ca să încerce pe poporul Tău și pe ei lângă el, căci adevăratul păstor își pune viața la picioarele oilor sale, și chiar și pentru cele năvălașe lucrează el așa, o, Doamne. Păzește-i Tu și ajută-i Tu să poarte ei fără murmur vina pentru toți cei ce nu și-o pot purta, și care îi încearcă pe ei în fel și chip ca să-i slăbească, și apoi să-i biruiască. Tu însă ești atât de iertător, și tot așa sunt și ei, și ridică ei pe umerii lor mici vina toată câtă se ivește peste ei din mijlocul poporului Tău. Îi spun și poporului Tău un cuvânt: Să știi, popor hrănit de Dumnezeu-Cuvântul, Care a fost atins de mine în ranele Lui de pe cruce, să știi că El în ziua întâi a săptămânii cea de după învierea Lui, a venit și ne-a spus: «Pace vouă!», și apoi ne-a trimis și a zis: «Mergeți în toată lumea și vestiți tuturor despre Mine!». Să știi, poporul hrănit din cer, că toți cei ce dau în ei cu nesocotință umplu fața lui Dumnezeu de scuipături și de palme, și iată pe cine nu primești tu când ei sunt trimișii Lui pentru învierea Duhului Lui peste tot prin taberele poporului Său! O, dacă nu tot poporul de peste tot nu este împlinit de ajuns pentru această credință față de mijlocitorii dintre Dumnezeu și ei, măcar să nu se grăbească pentru răutatea lor cei ce se smintesc, iar eu îți doresc ție măcar fericirea mea, a celui ce am văzut și am crezut, iar celor întreg-credincioși le doresc fericirea cea multă a celor ce până să vadă stau cuprinși în darul credinței celei născătoare de popor binecuvântat pentru Domnul, Cel ce vine acum pe pământ cuvânt. Amin.

— O, pace ție, ucenicul Meu, care M-ai văzut și ai crezut! Mare a fost apoi, mare lucrarea ta, cu care M-ai așezat cu împărăția Mea în inimile multora pe pământ. Amin.

Acum alin ranele cele proaspete ale Mele, purtate cu cei ce Mă poartă cu toată durerea Mea, căci am dureri mereu de la cei șovăielnici, care n-au putere să priceapă lucrarea Mea pe pământ pentru ei și pentru mulți, prin cei purtători de Dumnezeu și care poartă sarcinile Stăpânului lor, și pe El Îl poartă, vestind de la margini la margini vestea împărăției lui Dumnezeu, împărăție fără de sfârșit. Amin.

Mă așez cu alin pe inimioarele rupte de durere ale celor în care Eu cobor durerea Mea de la cei ce au durerea lor și nu pe a Mea. Eu vă suflu pe rane, fiilor duruți. O, e mare încăpățânarea celor nemulțumiți, și diavolul se folosește de ea și aduce dureri, dar Eu îi spun furtunii: taci!, și le spun și celor răzvrățiți așa: O, ce să vă fac, tată, dacă ceva mai bun, mai ziditor și mai frumos nu puteți să faceți? Mi-e milă, tată, de voi, și Mi-e tare milă de cei care dau să slăbească și ei prin voi. O, numai cei nemulțumiți se răzvrătesc, dar nu-i frumos să fie nemulțumit cel ce vine și se suie în bărcuța Mea din pricina valurilor mării. Eu vă doresc înviere și cuminenție și cuviincioșie, tată, căci Eu nu lucrez cu răzvrătire și cu răutate, dar cei ce nu deschid trimișilor Mei la cei pe care Eu îi văd că nu umblă frumos, ce le pot face Eu mai mult acestora?

Acum zidesc din cer pace multă peste tine, poporul Meu de la izvor. O, să înțeleagă tot poporul Meu de peste tot, să înțeleagă bine limba cea lucrătoare peste ei pentru zidirea cea nouă a omului supus firii cea din om, căci ție, omule trezit la glasul Meu, îți trebuie, tată, făptură nouă, iar Eu am venit să ți-o dau, numai să nu te încrezi tu în mintea ta, în vederea ta, care te ține mic, mărginit și slab cu credința și cu fapta ei pentru ființa ta cea de sus.

Pace ție, poporul Meu, îți dau Eu în ziua întâia a săptămânii și aștept să se strângă tot poporul acestui cuvânt și să-i grăiesc lui despre puterea care vine de la cinstirea și sfințirea din partea lui a zilei de odihnă, ziua întâi a săptămânii, pe care Eu am orânduit-o să fie, după ce poporul Meu Israel n-a putut cu viața și cu credința sa să intre el în odihna Mea, așa cum nici Adam n-a putut din pricina neascultării.

Binecuvântată să fie calea și ocrotirea pe cale a celor ce pornesc spre izvorul Meu de cuvânt ca să le dau lor din Duhul Meu cel nou-lucrător în grădinile Mele cele de azi din mijlocul neamului român! O, îngerași ai cărărilor și ai celor călători! Ieșiți în întâmpinarea celor ce se pornesc spre izvor, căci voi sunteți slugile lui Dumnezeu și ale oamenilor credincioși și necredincioși, după cât vă pun ei sau nu vă pun în slujba lor cea după voia Mea!

Binecuvintez din timp ziua de sărbătoare a duminicii a treia de după învierea Mea, ziua mironosițelor Mele prin așezare bisericească. Cu duh duios îmbrățișez iubirea cea curată a celor ce bine știu s-o dea ei pe ea Stăpânului lor, Dumnezeu. Eu Mă voi împărți lor prin purtătorii Mei, prin cei ce poartă sarcinile Mele pe calea Mea cu omul. Amin.

Vă dau duh bun în voi și mângâiere în truda voastră cea pentru pregătirea sărbătorii Mele cu poporul care se adună la izvor pentru vindecare și pentru ființa lor cea de sus, o, fiilor care veți pregăti sărbătoarea. Vă dau îngeri, tată, iar voi păstrați-i pe ei cu voi în toate lucrările Mele cu voi, și ale voastre cu Mine, fiilor, și veți fi spornici în tot lucrul, ca niște fii binecredincioși pentru cuvântul Meu cel rostit, ca unii care aveți între voi și în voi lucrarea împărăției cerurilor și scaunul Meu de odihnă în mijlocul vostru pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 martie/11 aprilie 2010